

Mødedokument

B9-0520/2022

21.11.2022

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 132, stk. 2,

om beskyttelse af husdyravl og store rovdyr i Europa
(2022/2952(RSP))

Clara Aguilera, César Luena
for S&D-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om beskyttelse af husdyravl og store rovdyr i Europa (2022/2952(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen¹,
 - der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv²,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union er hjemsted for fem arter af store rovdyr: den brune bjørn, ulven, jærv og to arter af los, den europæiske los og den spanske los; der henviser til, at disse arter historisk set alle har oplevet drastiske fald i antal og udbredelse som følge af menneskelig aktivitet; der henviser til, at store rovdyr står øverst i økosystemets fødepyramide; der henviser til, at nogle store rovdyr også er ådselædere (f.eks. ulve) og derfor også spiller en sundhedsmæssig rolle i økosystemet; der endvidere henviser til, at store altædende rovdyrsarter (f.eks. brune bjørne) gennem deres kostcyklus bidrager til spredning af plante- og frugtfrø og dermed styrker vegetationsstrukturen og diversiteten i et givet økosystem; der henviser til, at de leverer vigtige økosystemtjenester og spiller en afgørende økologisk rolle, idet de skaber balance mellem de naturlige økosystemers overordnede funktion;
- B. der henviser til, at de fleste bestande af store rovdyr såsom europæisk los (*lynx lynx*), brune bjørne (*ursus arctos*), ulve (*canis lupus*) og guldsjakaler (*canis aureus*) i de seneste årtier er vokset med succes i Europa og vender tilbage til områder, hvor de tidligere var lokalt uddøde; der henviser til, at der i de seneste 10 år er rapporteret om en stigning på over 25 % på ulveområdet i Europa ifølge en vurdering fra 2022 om ulvens bevaringsstatus (*canis lupus*) i Europa³; der henviser til, at dette viser, at investeringer i bevaring og samarbejde mellem mange forskellige interessenter samt den lovgivningsmæssige ramme i EU's habitatdirektiv og Bernkonventionen betaler sig;
- C. der henviser til, at trods genopretningen af mange store rovdyrbestande står de fortsat over for betydelige trusler såsom krybskytteri og habitatfragmentering eller forringelse af levesteder; der henviser til, at kun 3 ud af 9 ulvebestande i Europa ifølge de seneste tilgængelige videnskabelige oplysninger⁴ er opført som "mindst bekymrende" (ifølge IUCN's rødliste over truede arter), at kun 3 ud af 10 brune bjørnebestande er i denne kategori, og at kun 3 ud af 11 europæiske losbestande giver anledning til "mindst

¹ EUT C 232 af 16.6.2021, s. 2.

² EUT C 67 af 8.2.2022, s. 25.

³ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47>, side 2.

⁴ Linnell, J. D. C. og Cretois, B., "The revival of wolves and other large predators and its impact on farmers and their livelihood in rural regions of Europe", Forskning for Udvalget om Landbrug, Europa-Parlamentet, Temaafdelingen for Struktur- og Samhørighedspolitik, Bruxelles, 2018.

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/617488/IPOL_STU\(2018\)617488_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/617488/IPOL_STU(2018)617488_EN.pdf)

bekymring"; der henviser til, at ulvebestanden i Europa fortsat er truet (sårbar), og at den spanske los stadig er truet, selv om dens dyrestand nåede op på 1 365 dyr i 2021⁵;

- D. der henviser til, at sameksistens med store rovdyr kan forårsage konflikter med menneskelige socioøkonomiske interesser; der henviser til, at der findes løsninger til forebyggelse og afbødning af konflikter, men at kendskabet til disse løsninger stadig er lav, og at gennemførelsen har været mangelfuld; der henviser til, at konflikter kan spænde fra opfattet abstrakt risiko til skade på husdyr og ejendom og i sjældne tilfælde uønsket tæt kontakt og tab af menneskeliv;
- E. der henviser til, at ulve ifølge rapporter⁶, på grund af manglen på store urørte naturområder i Europa, næsten udelukkende har genetableret bestande i stærkt menneskeskabte landskaber, hvor mennesker opdrætter husdyr, jager vilde hovdyr og bruger skove og bjerge til turisme og rekreative formål;
- F. der henviser til, at bevarelse og forvaltning af store rovdyr bør fokusere på langsigtede levedygtige bestande og opretholde en gunstig bevaringsstatus for bestande af store rovdyr i Europa; der henviser til, at store rovdyr ifølge EU's habitatdirektiv bør have en fremtid i sameksistens med mennesker og som en integreret del af økosystemer og landskaber i hele Europa;
- G. der henviser til, at overvågning og forvaltning af ulve, bjørne og sjakaler er de nationale myndigheders ansvar og ikke finder sted på europæisk plan; der henviser til, at overvågningsmetoderne varierer meget, hvilket fører til uensartet kvalitet og kvantitet af data om bestandene af store rovdyr;
- H. der henviser til, at ulveangreb på husdyr er den vigtigste årsag til intolerance over for ulve i menneskedominerede landskaber, hvor det fører til betydelige tab på ca. 40 000 dyr om året, navnlig hos får, tamren og lokalt også hunde⁷; der henviser til, at nogle lande rammes uforholdsmæssigt hårdt, afhængigt af lokale økologiske forhold (alternative byttedyr) og socioøkonomiske forhold (metoder til husdyrhold, forebyggelsesforanstaltninger, forvaltningsplaner, anvendte kompensationsregler, ansvarlige nationale institutioner) samt størrelsen af deres nationale udbredelsesområde⁸; der henviser til, at husdyr, navnlig på græsningsarealer og åbne græsningssystemer, er udsat for større risiko for angreb (afhængigt af de indførte foranstaltninger og deres effektivitet) som følge af den stigende forekomst af store rovdyr;
- I. der henviser til, at græssende husdyr og ekstensivt naturlandbrug bidrager til at bevare lokale racer og biodiversitet; der henviser til, at græsmarksbrug, navnlig i bjergområder, er et vigtigt økologisk og kulturelt aktiv;
- J. der henviser til, at der er behov for konstruktiv sameksistens mellem store rovdyr og

⁵ https://www.miteco.gob.es/es/biodiversidad/temas/inventarios-nacionales/censodelinceiberico2021_tcm30-541552.pdf

⁶ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47> , side 2.

⁷ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47> , side 11.

⁸ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47> , side 11.

husdyravl, hvorved bevaringsstatus for store rovdyr på den ene side kan fortsætte med at udvikle sig positivt, mens landbrugerne vil få adgang til redskaberne og tilstrækkelig finansiering til at imødegå og forebygge angreb på husdyr;

- K. der henviser til, at det er nødvendigt at indføre en effektiv og hensigtsmæssig konfliktforebyggelses- og afbødningspraksis; der henviser til, at alle forvaltningsbeslutninger bør baseres på videnskab og solide data og bør integrere økologiske, sociale og økonomiske perspektiver; der henviser til, at det vil være nødvendigt med en yderligere indsats for at overvåge bestandene af store rovdyr og vurdere de positive og negative virkninger af tilstedeværelsen af store rovdyr;
1. glæder sig over de positive resultater i forbindelse med biodiversitetspolitikker om genopretning af arter af store rovdyr i EU; bemærker, at den øgede forekomst af store rovdyr kan have en positiv indvirkning på økosystemernes funktion og modstandsdygtighed, bevarelsen af biodiversitet og økologiske processer og bl.a. bidrage til at regulere bestande af vilde hovdyr;
 2. bemærker betydningen af at sikre en afbalanceret sameksistens mellem mennesker og dyr, navnlig i landdistrikterne; minder om, at store rovdyr, navnlig ulve og bjørne, kan have en indvirkning på landbrugets levedygtighed, navnlig på ekstensivt forvaltet landbrugsjord, der er rig på biodiversitet; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe konkrete foranstaltninger for at sikre denne sameksistens for ikke at bringe den bæredygtige udvikling og dynamikken i landdistrikterne i fare og navnlig beskytte traditionelle landbrugsmetoder såsom husdyravl;
 3. noterer sig om Kommissionens ajourførte vejledning om streng beskyttelse af dyrearter af fællesskabsbetydning i henhold til habitatdirektivet af 12. oktober 2021⁹; understreger Kommissionens ansvar for at holde sine vejledninger ajour, hvor det er relevant, om streng beskyttelse af dyrearter af fællesskabsbetydning i henhold til habitatdirektivet, herunder om fortolkningen af artikel 12 og 16 heri;
 4. fremhæver behovet for en regelmæssig overvågning af store rovdyrbestande med henblik på strategisk at planlægge bevaringsforanstaltninger, gennemføre forebyggende ordninger for at mindske konflikter og evaluere resultaterne af alle foranstaltninger; bemærker, at overvågningen bør baseres på en solid metode, bør fremme og lette forskellige interessenters deltagelse, og at resultaterne heraf regelmæssigt bør formidles til samfundet og de vigtigste interessentgrupper;
 5. opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at organisere muligheder for forskellige interessenter, herunder aktører i landdistrikterne, for at drøfte store rovdyr; opfordrer dem indtrængende til at fremlægge oplysninger om finansieringsmulighederne for forebyggende foranstaltninger mod angreb på husdyr; opfordrer Kommissionen til yderligere at fremme en konstruktiv dialog på EU-plan mellem interessenter om sameksistens mellem mennesker, husdyr og store rovdyr, f.eks. gennem EU-plattformen om sameksistens mellem mennesker og store rovdyr, og til at

⁹ <https://op.europa.eu/da/publication-detail/-/publication/a17dbc76-2b51-11ec-bd8e-01aa75ed71a1>

støtte udviklingen af koordinerede tilgange på tværs af medlemsstaterne;

6. minder om, at undtagelser kun bør anvendes i overensstemmelse med habitatdirektivet og Bernkonventionen, når alle andre alternative løsninger er slået fejl, og vurderes fra sag til sag; opfordrer medlemsstaterne til at sikre at fleksibilitet til kontrol med store rovdyr, herunder bjørne, er klart adskilt fra jagtaktiviteter;
7. understreger, at klimaændringer, økonomiske kriser og den stigende rovdrift påvirker landbrug i bjergområder hårdere; gør navnlig opmærksom på, at stigningen i antallet af ulveangreb har alvorligere konsekvenser for husdyrbrug i bjergområder; minder om, at bedrifter i bjergområder er små og har flere udgifter og bør beskyttes og fremmes, eftersom de bidrager til beskyttelse af bjerglandskaber og bevarelse af biodiversiteten i utilgængelige områder;
8. beklager, at medlemsstaterne anvender forskellige undersøgelses- og overvågningsmetoder; opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne anvender passende overvågningsmetoder for hver af de forskellige store kødædende rovdyrsarter; understreger, at overvågningen bør koordineres gennem harmonisering af metoder, navnlig for transnationale befolkningsgrupper, med henblik på at opnå de mest nøjagtige data om de respektive bestande i deres biogeografiske regioner i de berørte medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne til at være omfattende i den toårige rapportering om gennemførelsen af artikel 16 og til i disse rapporter at medtage alle relevante oplysninger, herunder overvågningen af virkningen af undtagelser;
9. understreger, at de fleste store rovdyrbestande i Europa er grænseoverskridende, hvilket kræver samarbejde på tværs af administrative grænser; opfordrer derfor medlemsstaterne til at udvikle og regelmæssigt ajourføre omfattende og helst grænseoverskridende multinationale handlingsplaner, hvis udvikling og gennemførelse bør kræve deltagelse af forskellige interessenter gennem en inklusiv proces;
10. opfordrer medlemsstaterne til på passende vis at rapportere om bevaringsstatus for naturtyper og arter, om kompensationsforanstaltninger, der er truffet for projekter, der har en negativ indvirkning på Natura 2000-områder, og om undtagelser, som de måtte have givet for strenge beskyttelsesforanstaltninger; understreger betydningen af, at medlemsstaterne også indsamler oplysninger og rapporterer om de skader, der forårsages af store rovdyr;
11. opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge en effektiv retlig og institutionel ramme for støtte til landbrugere og opdrættere med henblik på at muliggøre sameksistens med støtte til forebyggende foranstaltninger, rådgivningsstøtte og finansielle kompensationsordninger og til at dokumentere hændelser; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at identificere tilstrækkelige langsigtede finansieringsmuligheder;
12. opfordrer endvidere medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelig kapacitet og ressourcer til at håndhæve bestemmelserne om beskyttelse af arter og retsforfølge krybskytteri og forgiftning;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.

